

რომი ამყარებს ხილვას — ნომერი სამი

ამერიკის შეერთებული შტატები და წინასწარმეტყველური ხილვა:
მოწოდება ბიბლიის სიღრმისეული შესწავლისა და გაგებისაკენ

Jeff Pippenger

2024-07-14

წინა ორ სტატიაში, რომლებიც ეხებოდა კერძო განმარტებას, რომელიც ამტკიცებს, რომ შეერთებული შტატები იყო განსახიერებული „შენი ხალხის მმართველებით“, რომლებიც „აღადგენენ ხილვას“ დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლში, ჩვენ მოვიხმეთ ელენ უაითის კალმიდან გამოსული ერთი ადგილი, სადაც ნათქვამია: „ეკლესიის წევრები თითოეულად გამოიცდებიან და დამტკიცდებიან.“ ეს დამტკიცების, გამოცდისა და გაცხრილვის პროცესი, რომელიც წარმოდგენილია როგორც აღთქმის მაცნე მალაქიას წიგნის მესამე თავში, ვერცხლისა და ოქროს განწმენდელად, ახლა უკვე მიმდინარეობს. მალაქიას წიგნის მესამე თავში იგი განწმენდას აღნიშნავს.

და დაჯდება იგი როგორც ვერცხლის გადამდნობი და განწმედელი; და განწმედს ლევის ძეგს და გაწმენდს მათ, როგორც ოქროსა და ვერცხლს, რათა შესწირონ უფალს შესაწირავი სიმართლით. მაშინ სასურველი იქნება უფლისათვის იუდასა და იერუსალიმის შესაწირავი, როგორც ძველ დღეებში და როგორც უწინდელ წლებში. მალაქია 3:3, 4.

მათ, რომელნიც ეჭიდებიან აზრს, რომ შეერთებული შტატები არის ის სიმბოლო, რომელიც ხილვას ამყარებს, ვერ გაუგიათ ან არ სურთ გაიგონ, რომ 2023 წლის ივლისში განბეჭდილი უწყება არის სწორედ ის, რაც წმენდს კანდიდატებს, რათა ისინი აღმოჩნდნენ ას ორმოცდაოთხი ათასთა შორის. კაპერნაუმის სინაგოგაში წინასწარ იყო ტიპურად ნაჩვენები ას ორმოცდაოთხი ათასის საბოლოო განწმენდა.

იესომ მათ ნათლად უთხრა: „ზოგი თქვენგანი არ ირწმუნებს“; და დაამატა: „ამიტომაც გითხარით თქვენ, რომ ვერავინ მოვა ჩემთან, თუ ჩემი მამისაგან არ ექნება მიცემული.“ მას სურდა, მათ გაეგოთ, რომ თუ ისინი მასთან არ იყვნენ მოზიდულნი, ეს იმიტომ იყო, რომ მათი გულები წმიდა სულისათვის გახსნილი არ იყო. „ხოლო ბუნებრივი კაცი არ შეიწყნარებს ღვთის სულისას, რადგან ეს მისთვის სიბრყევეა; და ვერც შეიცნობს, რადგან ეს სულიერად განირჩევა.“ 1 Corinthians 2:14. რწმენით ჭვრეტს სული იესოს დიდებას. ეს დიდება დაფარულია, ვიდრე, წმიდა სულის მიერ, სულში რწმენა არ აღიგზნება.

„მათი ურწმუნოების საჯარო მხილებით ეს მოწაფეები იესოსგან კიდევ უფრო მეტად გაუცხოდნენ. ისინი ძლიერ იყვნენ უკმაყოფილონი და, მაცხოვრისთვის ტკივილის მისაყენებლად და ფარისეველთა ბოროტი განზრახვის დასაკმაყოფილებლად, ზურგი აქციეს მას და ზიზღით მიატოვეს. მათ თავიანთი არჩევანი გააკეთეს,—მიიღეს ფორმა სულის გარეშე, ქერქი გულგულის გარეშე. მათი გადაწყვეტილება ამის შემდეგ აღარასოდეს შეცვლილა; რადგან ისინი აღარ

დადიოდნენ იესოსთან.“

„ვისი სავენტილაციო ნიჩაბი მის ხელშია, და იგი საფუძვლიანად გაწმენდს თავის კალოს და თავის პურს ბელელში შეკრებს.“ მათე 3:12. ეს იყო განწმენდის ერთ-ერთი ჟამი. ჭეშმარიტების სიტყვებით ზეე გამოეყოფოდა პურს. რადგან ისინი მეტისმეტად ამაყნი და საკუთარი სიმართლის მოიმედენი იყვნენ მხილების მისაღებად, მეტისმეტად სოფლისმოყვარენი კი სიმდაბლის ცხოვრების მისაღებად, მრავალნი განერიდნენ იესოს. ბევრნი დღესაც იმავეს აკეთებენ. სულები დღესაც გამოიცდებიან, როგორც ის მოწაფეები კაპერნაუმის სინაგოგაში. როდესაც ჭეშმარიტება გულამდე მიაქვთ, ისინი ხედავენ, რომ მათი ცხოვრება ღვთის ნებას არ შეესაბამება. ისინი ხედავენ, რომ საკუთარ თავში სრული ცვლილებაა საჭირო; მაგრამ არ სურთ იკისრონ საკუთარი თავის უარყოფელი შრომა. ამიტომ მრისხანებენ, როდესაც მათი ცოდვები გამოაშკარავდება. შეურაცხყოფილნი მიდიან, როგორც მოწაფეები განშორდნენ იესოს, დრტვინვით ამბობდნენ: „ეს მძიმე სიტყვაა; ვის ძალუმს მისი მოსმენა?“ ჟამის სურვილი, 392.

მალაქიას მიერ საბოლოო ტაძრის განწმენდის შესახებ მოცემულ ილუსტრაციაში „ჭეშმარიტების სიტყვებით“ წარმოდგენილი იყო ას ორმოცდაოთხი ათასის ოქრო და ვერცხლი.

აჰა, მე მოვავლენ ჩემს მაცნეს, და იგი გამიმზადებს გზას ჩემს წინაშე; და უფალი, რომელსაც თქვენ ეძიებთ, უეცრად მოვა თავის ტაძარში, აღთქმის მაცნეც, რომელიც თქვენ გსურთ; აჰა, იგი მოვა, ამბობს ცაბათო უფალი. მაგრამ ვინ დაითმენს მისი მოსვლის დღეს? და ვინ დადგება, როცა იგი გამოჩნდება? რადგან იგი არის როგორც გამომდნობელის ცეცხლი და როგორც მრეცხავის საპონი. მალაქია 3:1, 2.

ყველა წინასწარმეტყველი, მალაქიას ჩათვლით, უკანასკნელ დღეებს მიუთითებს. ამ სტატიებიდან პირველში ჩვენ მოვიხმეთ The 1888 Materials, გვერდი 403, სადაც გვაცნობებენ: „ვინც კმაყოფილდება წმინდა წერილების შესახებ თავისი ახლანდელი არასრულყოფილი ცოდნით და ფიქრობს, რომ ეს საკმარისია მისი ხსნისათვის, ის დამღუპველ ცდომილებაში განისვენებს. ბევრია ისეთი, ვინც საფუძვლიანად არ არის აღჭურვილი წერილობითი არგუმენტებით, რათა შეეძლოს შეცდომის გარჩევა და ყოველივე იმ ტრადიციისა და ცრურწმენის დაგმომა, რაც ჭეშმარიტებად იყო შემოჩეჩებული.“ იმავე მონაკვეთში აღნიშნულნი „არ არიან ბიბლიის გულმოდგინე მკვლევარნი,“ რომელთაც „მიზანმიმართულად არ შეუსწავლიათ“ „წმინდა წერილის ის ადგილები,“ სადაც „აზრთა სხვადასხვაობა“ არსებობს. ისინი, ვისაც აქ მიმართავენ, „არ კითხულობენ ბიბლიას [იმისათვის], რომ მისი არსი და სიუხვე თავიანთ სულებს მიითვისონ. ისინი არ გრძნობენ, რომ ეს არის ღვთის ხმა, რომელიც მათ ელაპარაკება. მაგრამ, თუ გვსურს ხსნის გზის გაგება, თუ გვსურს ვიხილოთ სიმართლის მზის სხივები,“ მათ „წმინდა წერილები მიზანმიმართულად უნდა შეისწავლონ.“

პირველმა სტატიამ დაადგინა, რომ მათი მცდარი წინასწარმეტყველური მოდელის ერთ-ერთი შემადგენელი ნაწილია მონაკვეთი წიგნიდან „დიადი ბრძოლა“, სადაც წერია: „რომანიზმი ძველ სამყაროში და განდგომილი პროტესტანტიზმი ახალში მსგავს კურსს გაივლიან მათ მიმართ, ვინც პატივს მიაგებს ყველა საღვთო მცნებას.“ „დიადი

ბრძოლა“, 615. მათი კერძო განმარტება ამტკიცებს, რომ ეს წინადადება „რომანიზმს“ წარსულ ისტორიად, ხოლო „განდგომილ პროტესტანტიზმს“ თანამედროვე მსოფლიოდ ასახელებს. მას შემდეგ, რაც გრამატიკულმა მტკიცებულებამ აჩვენა, რომ ამ წინადადებაზე მათი გამოყენება მისი სწორი მნიშვნელობიდან არის გადაგრეხილი, მათ არ გამოუჩენიათ არავითარი საჯარო უარყოფა ამ მცდარი გამოყენებისა. მეტიც, მათ სწორედ ეს მონაკვეთი გამოიყენეს თავიანთი შემდეგი Zoom-შეხვედრის რეკლამირებისათვის. თუმცა ჩვენ გვამცნობენ, რომ „ყველას უნდა ჩავუნერგოთ საღვთო ჭეშმარიტების გულმოდგინედ გამოკვლევის აუცილებლობა, რათა იცოდნენ, რომ ნამდვილად იციან, რა არის ჭეშმარიტება.“ არ ყოფილა არავითარი მცდელობა მცდარი მტკიცების უარსაყოფად, რაც, როგორც ჩანს, იმის მტკიცებულებაა, რომ ისინი, ვინც ამ მცდარ გამოყენებას ავრცელებენ, არ არიან „გულმოდგინედ გამომკვლევნი“, რათა „იცოდნენ, რა არის ჭეშმარიტება.“

ამ დავის დასაწყისიდანვე ჩვენ მას ისე მივუდევით, თითქოს იგი მხოლოდ ჭეშმარიტებასა და სიცრუეს შორის უთანხმოებაზე მეტი ყოფილიყო იმასთან დაკავშირებით, თუ ვის წარმოადგენენ „შენი ხალხის მძარცველნი“, და მე კვლავაც ამ პოზიციას ვიცავ. დანიელის წიგნის შესახებ სტატიებმა, ორასე ნომრისთვის, მიაღწია იმ ეტაპს, სადაც დანიელის მეთერთმეტე თავის ცამეტიდან თხუთმეტე მუხლების მნიშვნელობა საფუძვლიანად იყო გადმოცემული. ეს მუხლები წარმოადგენენ ისტორიას 1989 წლიდან დანიელის მეთერთმეტე თავის მეორმოცე მუხლში არსებულ მალე მოსალოდნელ საკვირაო კანონის დადგომამდე.

ჩვენ ვადგენდით, რომ ეს ისტორია არის ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია. ასევე დავადგინეთ, რომ როდესაც და უაიტი აცხადებს: „დაბეჭდილი წიგნი არ არის გამოცხადება, არამედ დანიელის წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება“, დანიელის მეთერთმეტე თავის ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია არის „დანიელის წინასწარმეტყველების ის ნაწილი“. მეცამეტე-მეთხუთმეტე მუხლები წარმოადგენენ იმ წინასწარმეტყველურ ჭეშმარიტებას, რომელიც უკანასკნელ დღეებში იხსნება. ამგვარად, ეს სამი მუხლი ასევე წარმოადგენილია როგორც „იესო ქრისტეს გამოცხადება“ და როგორც „შვიდი ქუხილი“ გამოცხადების წიგნში, რომელიც იხსნება მადლის ჟამის დახურვამდე უშუალოდ წინ. როდესაც და უაიტი მიუთითებს „დანიელის წიგნის იმ ნაწილზე“, მონაკვეთი, სადაც ეს განცხადება არის მოცემული, ამბობს:

„არავინ იფიქროს, თითქოს, რადგან ვერ ძალუძს გამოცხადებაში ყოველი სიმბოლოს მნიშვნელობის ახსნა, ამ წიგნის კვლევა მისთვის უსარგებლო იყოს, რათა შეიცნოს მასში მოცემული ჭეშმარიტების აზრი. ის, ვინც ეს საიდუმლოებანი იოანეს გაუცხადა, ჭეშმარიტების გულმოდგინე მაძიებელს მისცემს ზეციურ საგანთა წინასწარ გემოს. მათ, ვისი გულებიც გახსნილია ჭეშმარიტების მისაღებად, მიენიჭებათ უნარი, გაიგონ მისი მოძღვრებანი, და მიეცემათ ის კურთხევა, რომელიც აღთქმულია მათთვის, ვინც „ისმენს ამ წინასწარმეტყველების სიტყვებს და იცავს მასში დაწერილს.“

„გამოცხადებაში ბიბლიის ყველა წიგნი ერთდება და სრულდება. აქ არის დანიელის წიგნის შევსება. ერთი წინასწარმეტყველებაა; მეორე — გამოცხადება. დალუქული წიგნი არ არის გამოცხადება, არამედ დანიელის წინასწარმეტყველების ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება. ანგელოზმა უბრძანა: „შენ კი, დანიელ, დაფარე ეს სიტყვები და დაბეჭდე ეს წიგნი აღსასრულის დრომდე.“ დანიელი 12:4.“ მოციქულთა საქმეები, 584, 585.

სიტყვა „შევსება“ ნიშნავს სრულყოფილებამდე მიყვანას. დანიელის წიგნის ის ნაწილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებს ეხება და დასასრულის ჟამს იხსნება, სრულყოფილი ხდება, როდესაც იგი „სტრიქონზე სტრიქონს“ უერთდება „იესო ქრისტეს გამოცხადებასა“ და „შვიდ ქუხილს“. ეს სამი წარმოდგენა არის ის გზავნილი, რომელიც იხსნება და, მამასადამე, წარმოადგენს „ქეშმარიტების სიტყვებს“, რომლებიც გამოიყენება ას ორმოცდაათი ათასის „გასაწმენდად“ მალაქიას საბოლოო ტაძრის განწმენდაში, როგორც ეს წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე. შუაში მდგომი მუხლი არის ის მუხლი, სადაც დღევანდელი დავა წარმოდგენილი, და, ამგვარად, წარმოადგენს იმავე დავას, რომელიც მილერიტებს დაუპირისპირდა მათ წინასწარმეტყველურ ისტორიაში.

მეთოთხმეტე მუხლში „შენი ხალხის მძარცველების“ ამერიკის შეერთებულ შტატებად მიჩნევა სრულყოფილი პარალელია მილერიტული ისტორიის პროტესტანტებისა, რომლებიც ამტკიცებდნენ, რომ მძარცველები ანტიოქოს ეპიფანეს წარმოადგენდნენ. ეს დავა ოქროსა და ვერცხლიდან ნადებს განწმენდს, მაგრამ უფრო მნიშვნელოვანი საკითხი ის არის, რომ ამ დავას ნება მიეცა, მალაქიას მესამე თავის ლევანებით წარმოდგენილნი მიეყვანა იმამდე, რომ ღვთის წინასწარმეტყველური სიტყვა უფრო ღრმად შეესწავლა, ვიდრე ოდესმე უწინ. უილიამ მილერის სიზმრის „მტვრის საწმენდი კაცი“ ახლა ოთახიდან ყალბ მონეტებსა და სამკაულებს გვრის, წინ უსწრებს რა თავის საქმეს — ნამდვილი სამკაულების კვლავ შეკრებას სრულ წესრიგში, რომელიც მზეზე ათგზის უფრო კაშკაშად ბრწყინავს.

დავის წარმოქმნა დაშვებულ იქნა სწორედ იმ საქმის შესასრულებლად, ვინაიდან შეგვატყობინეს, რომ „ღმერთი აღძრავს თავის ხალხს; თუ სხვა საშუალებები ვერ იმოქმედებს, მათ შორის შემოიჭრებიან მწვალებლობები, რომლებიც გააცხრილავენ მათ და გამოაცალკევენ ბზეებს ხორბლისაგან. უფალი მოუწოდებს ყველას, ვისაც მისი სიტყვისა სწამს, გამოიღვიძონ ძილისაგან. მოვიდა ძვირფასი ნათელი, ამ დროისათვის შესაფერისი. ეს არის ბიბლიური ჭეშმარიტება, რომელიც გვიჩვენებს იმ საფრთხეებს, რომლებიც უშუალოდ ჩვენ წინაშეა. ამ ნათელმა უნდა გვიბიძგოს წმიდა წერილების გულმოდგინე შესწავლისაკენ და იმ შეხედულებათა უმკაცრესი გამოკვლევისაკენ, რომელთაც ვემხრობით. ღმერთს სურს, რომ ჭეშმარიტების ყველა მხარე და ყველა პოზიცია საფუძვლიანად და დაჟინებით იქნეს გამოკვლეული, ლოცვითა და მარხვით. მორწმუნენი არ უნდა დამშვიდდნენ ვარაუდებში და ბუნდოვნად ჩამოყალიბებულ წარმოდგენებში იმის შესახებ, თუ რას შეადგენს ჭეშმარიტება.“

„მწვალელობანი“, რომელთაც იგი უშვებს და იყენებს თავისი მიძინებული წმიდანების გამოსაფხიზლებლად, „ძველი დავები“.

„ისტორიასა და წინასწარმეტყველებებში ღვთის სიტყვა ასახავს ჭეშმარიტებასა და ცდომილებას შორის ხანგრძლივ ბრძოლას. ეს ბრძოლა ჯერ კიდევ გრძელდება. რაც ერთხელ ყოფილა, კვლავ განმეორდება. ძველი დავები კვლავ აღიმკრება, და ახალი თეორიები განუწყვეტლივ იჩენს თავს. მაგრამ ღვთის ხალხმა, რომელმაც თავისი რწმენითა და წინასწარმეტყველების აღსრულებაში მონაწილეობით თავისი წილი შეიტანა პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზების უწყებათა გამოცხადებაში, იცის, სად დგას. მათ აქვთ გამოცდილება, რომელიც რჩეულ ოქროზე უმეტესად ძვირფასია. ისინი კლდესავით მტკიცედ უნდა იდგნენ და თავიანთი სასოების დასაბამი მტკიცედ შეინარჩუნონ ბოლომდე.“ Selected Messages, book 2, 109.

შენს ხალხში „მძარცველთა“ შესახებ დავა ძველი დავაა მილერიტული ისტორიისაგან, რომელიც არის „მათი სასოების დასაწყისი“, რისი „ბოლომდე მტკიცედ დაჭერაც“ მათ ეუწყათ. ას ორმოცდაოთხი ათასის „სასოების დასაწყისი“ არის ის საფუძვლიანი ჭეშმარიტებები, რომლებიც წარმოდგენილია 1843 და 1850 წლების პიონერულ სქემებზე.

მტერი ცდილობს, ჩვენი ძმებისა და დების გონება გადააყენოს იმ საქმისაგან, რომელიც ხალხის მომზადებას ემსახურება, რათა მათ ამ უკანასკნელ დღეებში მტკიცედ დგომა შეძლონ. მისი სოფისტიკა ისეა განზრახული, რომ გონება აარიდოს ამ დროის საფრთხეებსა და მოვალეობებს. მათ არაფრად მიაჩნიათ ის ნათელი, რომლის მისაცემად ქრისტე ზეციდან მოვიდა იოანესთან თავისი ხალხისთვის. ისინი ასწავლიან, რომ სწორედ ჩვენს წინაშე მდგომი მოვლენები იმდენად მნიშვნელოვანი არ არის, რომ განსაკუთრებულ ყურადღებას იმსახურებდეს. ისინი ძალას უკარგავენ ზეციური წარმოშობის ჭეშმარიტებას და ღვთის ხალხს ართმევენ მათ წარსულ გამოცდილებას, მის ნაცვლად კი ცრუ მეცნიერებას აძლევენ.

„ასე ამბობს უფალი: დადექით გზებზე, იხილეთ და იკითხეთ ძველი ბილიკების შესახებ, სად არის კეთილი გზა, და იარეთ მასზე.“

„ნურავინ ეცდება ჩვენი რწმენის საძირკვლების შერყევას,—იმ საძირკვლებისა, რომლებიც ჩვენი საქმის დასაწყისში დაიდო სიტყვის ლოცვითი კვლევითა და გამოცხადებით. ამ საძირკვლებზე ვაშენებდით ჩვენ უკანასკნელი ორმოცდაათი წლის განმავლობაში. ადამიანებს შეიძლება ეგონოთ, რომ მათ ახალი გზა იპოვეს და რომ შეუძლიათ უფრო მტკიცე საძირკვლის ჩაყრა, ვიდრე ისაა, რომელიც უკვე ჩაყრილია. მაგრამ ეს დიდი სიცრუეა. ვერავინ დადებს სხვა საძირკველს, გარდა იმისა, რომელიც უკვე დადებულია.“

„წარსულში მრავალს წამოუწყია ახალი რწმენის შენება, ახალი პრინციპების დამყარება. მაგრამ რამდენ ხანს იდგა მათი ნაგებობა? — იგი მალე დაეცა, რადგან კლდეზე არ იყო დაფუძნებული.“

„ნუთუ პირველ მოწაფეებს არ უხდებოდათ ადამიანთა ნათქვამებთან შეპირისპირება? ნუთუ მათ არ უწევდათ ცრუ თეორიების მოსმენა და შემდეგ,

ყოველივეს აღსრულების შემდეგ, მტკიცედ დგომა და თქმა: „სხვა საფუძვლის დადება არავის ძალუმს იმაზე გარდა, რაც უკვე დადებულია“?”

„ამრიგად, ჩვენი სასოების დასაბამი უნდა მტკიცედ შევინარჩუნოთ ბოლომდე. ძალმოსილი სიტყვები მოევლინა ამ ხალხს ღმრთისაგან და ქრისტესაგან, რათა ისინი წუთისოფლიდან გამოეყვანა, პუნქტობრივად, ახლანდელი ჭეშმარიტების ნათელ შუქში. ბაგით, წმიდა ცეცხლით შეხებულით, ღმრთის მსახურებმა ქადაგეს ეს უწყება. ღვთიურმა გამონათქვამმა თავისი ბეჭედი დაასვა გამოცხადებული ჭეშმარიტების ნამდვილობას.“ Review and Herald, March 3, 1904.

იერემიას „ძველი გზები“ არის „საფუძვლები, რომლებიც ჩვენი საქმის დასაწყისში დაიდო“. ეს ჭეშმარიტებები დაფუძნებული იყო „კლდეზე“, ხოლო მილერიტული მოძრაობის ისტორიაში ეს საფუძვლოვანი ჭეშმარიტებები იყო „აწმყო ჭეშმარიტების“ უწყება, რომელიც გამოცხადდა 1842, 1843 და 1844 წლებში.

„ღმერთმა დაგეხმაროთ, რომ მიიღოთ სიტყვები, რომლებიც მე ვთქვი. ისინი, ვინც სიონის კედლებზე ღვთის გუშაგებად დგანან, იყვნენ ადამიანები, რომელთაც ძალუმთ ხალხამდე მოსალოდნელი საფრთხეების დანახვა,—ადამიანები, რომელთაც შეუძლიათ განასხვავონ ჭეშმარიტება და ცდომილება, სიმართლე და უსამართლობა.“

„გაფრთხილება მოვიდა: არავითარი რამ არ უნდა იქნეს დაშვებული, რაც შეარყევს იმ რწმენის საფუძველს, რომელზედაც ვაშენებდით მას შემდეგ, რაც უწყება მოვიდა 1842, 1843 და 1844 წლებში. მე ამ უწყებაში ვიყავი, და მას შემდეგ ვდგავარ ქვეყნიერების წინაშე, ერთგული იმ ნათლისა, რომელიც ღმერთმა მოგვცა. ჩვენ არ ვაპირებთ ფეხების აყრას იმ საფუძვლიდან, რომელზედაც ისინი დაიდგა, როდესაც დღითი დღე გულმოდგინე ღოცვით ვეძიებდით უფალს და ნათელს ვეძებდით. ნუთუ გგონიათ, რომ შემედლო უარმეყო ის ნათელი, რომელიც ღმერთმა მოგვცა? იგი უნდა იყოს საუკუნეთა კლდესავით. მას მერე, რაც მომეცა, ის მიძღვება. ძმანო და დანო, ღმერთი ცოცხლობს, მეფობს და დღესაც მოქმედებს. მისი ხელი საჭეზეა, და თავისი განგებულებით იგი ატრიალებს საჭეს თავისი ნების თანახმად. ნუ მიეჯახვებიან ადამიანები დოკუმენტებს, თქვამდნენ რა, რას გააკეთებენ და რას არ გააკეთებენ. მიეჯახვონ ისინი ზეცის უფალ ღმერთს. მაშინ ზეციური ნათელი გაანათებს სულის ტაძარს, და ჩვენ ვიხილავთ ღვთის ხსნას.“ Review and Herald, April 14, 1903.

ცნობა, რომელიც გამოცხადდა „1842, 1843 და 1844 წლებში“, არის ის ცნობა, რომელიც წარმოდგენილია 1843 წლის პიონერულ დიაგრამაზე. 1842 წლის მაისში დაიბეჭდა სამასი 1843 წლის დიაგრამა. ელენ უაითიც და პიონერებიც ერთხმად მოწმობდნენ, რომ ეს დიაგრამა იყო აბაკუმის მეორე თავის ბრძანების აღსრულება — ხილვის დაწერა და მისი ცხადად გამოსახვა დაფებზე. სწორედ იმავე ისტორიაში იყო სამასი მილერიტი მქადაგებელი, და სდა-ის ისტორიკოსები მოწმობენ იმ ფაქტს, რომ ყველა მათგანი იყენებდა 1843 წლის დიაგრამას.

რა შეიძლება უბიძგებდეს ადამიანს, რომ ამტკიცებდეს, თითქოს პიონერთა მიერ რომის „შენი ხალხის მძარცველებად“ იდენტიფიცირება, როგორც ეს სქემაზეა წარმოდგენილი,

მცდარია? რა შეიძლება აიძულებდეს ვინმეს, რომ მიიღოს ასეთი მტკიცება? და მაინც, რა გვამომძრავებს ჩვენგან იმათ, ვინც ვაცხადებთ, რომ ვიღებთ პიონერთა გაგებას, რომლის მიხედვითაც რომი სიმბოლურად აღნიშნულია გამოთქმით — „შენი ხალხის მმარცველები“, — და მაინც, სინამდვილეში თავად არ შეგვიძლია ამ გაგების დაცვა?

პირველ სტატიაში ჩვენ მოვიხმე შემდეგი მონაკვეთი:

„რაც უნდა იყოს ადამიანის ინტელექტუალური წინსვლა, ნურც ერთი წამით ნუ იფიქრებს, თითქოს აღარ არსებობდეს წმინდა წერილების საფუძვლიანი და განუწყვეტელი გამოკვლევის საჭიროება უფრო მეტი ნათლის მისაღებად. როგორც ხალხი, ჩვენ მოწოდებულნი ვართ, თითოეული პირადად, ვიყოთ წინასწარმეტყველების შემსწავლელები. გულმოდგინედ უნდა ვიფხიზლოთ, რათა განვარჩიოთ ნათლის ყოველი სხივი, რომელსაც ღმერთი წარმოგვიდგენს.“
Testimonies, ტომი 5, 708.

ვამტკიცებ, რომ „სინათლე, რომელსაც ღმერთი“ ახლა „გვიხსნის ჩვენ“, ის არის, რომ ჩვენ ჯერაც სრულად არ გამოგვიღვიძია ჩვენი პასუხისმგებლობისადმი, პირადად გავიგოთ დანიელის მეთერთმეტე თავის პირველი თხუთმეტი მუხლი, და რომ ვერ გავიგია, რომ იმავე თავის მეცამეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე წარმოდგენილია ის ჭეშმარიტებები, რომლებიც აღასრულებს ას ორმოცდაოთხი ათასის საბოლოო განწმენდასა და დაბეჭდვას. ამავე ისტორიაში რომ არ შემოჭრილიყო არავითარი მწვალებლობა, ეს იქნებოდა იმის მტკიცებულება, რომ ჩვენ სრულ სიფხიზლეში ვართ. მაგრამ ეს დავა საწინააღმდეგოს ამტკიცებს.

ის ფაქტი, რომ ღვთის ხალხში არ არსებობს დავა ან მღელვარება, არ უნდა ჩაითვალოს დამაჯერებელ მტკიცებულებად იმისა, რომ ისინი მტკიცედ იცავენ საღ მოძღვრებას. არსებობს საფუძველი შიშისა, რომ მათ შესაძლოა მკაფიოდ ვერ განასხვავებდნენ ჭეშმარიტებას შეცდომისაგან. როცა წმინდა წერილების გამოკვლევით არ იბადება ახალი საკითხები, როცა აზრთა სხვადასხვაობა არ წარმოიშობა, რომელიც ადამიანებს აღძრავდა, თვითონ იკვლიონ ბიბლია, რათა დარწმუნდნენ, რომ ჭეშმარიტება აქვთ, მრავალი იქნება ახლაც, როგორც ძველად, ვინც მიემხრობა გადმოცემას და სცემს თავყვანს იმას, რაც არ იცის....

„ღმერთი აღძრავს თავის ხალხს; თუ სხვა საშუალებებმა ვერ გასჭრა, მათ შორის შემოიჭრება ერესი, რომელიც მათ განაცალკევებს, ხორბლისგან ბზეს გამოყოფს. უფალი მოუწოდებს ყველას, ვისაც მისი სიტყვის სწამს, გამოიღვიძონ ძილისაგან. მოვიდა ძვირფასი ნათელი, ამ დროისთვის შესაფერისი. ეს არის ბიბლიური ჭეშმარიტება, რომელიც გვიჩვენებს იმ საფრთხეებს, რომლებიც უკვე თავზე დაგვტრიალებს. ამ ნათელმა უნდა გვზიდვოს წმინდა წერილის გულმოდგინე შესწავლისაკენ და იმ შეხედულებების უმკაცრესი გამოკვლევისაკენ, რომელთაც ვემყარებით. ღმერთს სურს, რომ ჭეშმარიტების ყველა ასპექტი და ყველა დებულება საფუძვლიანად და დაუღალავი სიმტკიცით იქნეს გამოკვლეული, ლოცვითა და მარხვით. მორწმუნენი არ უნდა კმაყოფილდებოდნენ ვარაუდებითა და ბუნდოვნად განსაზღვრული წარმოდგენებით იმის შესახებ, თუ რას შეადგენს ჭეშმარიტება. მათი რწმენა მტკიცედ უნდა იყოს დაფუძნებული ღვთის სიტყვაზე,

რათა, როცა გამოცდის ჟამი მოვა და მათ თავიანთი რწმენის პასუხად საბჭოთა წინაშე წარადგენენ, შეემლოთ პასუხი გასცენ იმედის მიზეზს, რომელიც მათშია, სიმშვიდითა და შიშით.

„აღმართ, აღმართ, აღმართ. ის საკითხები, რომლებსაც ჩვენ წუთისოფელს წარვუდგენთ, ჩვენთვის ცოცხალი სინამდვილე უნდა იყოს. მნიშვნელოვანია, რომ იმ მოძღვრებათა დაცვისას, რომელთაც რწმენის ფუნდამენტურ მუხლებად მივიჩნევთ, არასოდეს მივცეთ თავს ნება გამოვიყენოთ არგუმენტები, რომლებიც სრულიად საფუძვლიანი არ არის.“ ტესტიმონიები, ტომი 5, 708.

როდესაც ღვთის ხალხის მძარცველთა ამ განხილვაში წინ მივდივართ, ვაჩვენებთ, რომ დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთოთხმეტე მუხლთან დაკავშირებით პროტესტანტებსა და მილერიტებს შორის არსებული მსჯელობა იდენტურია იმ მსჯელობასთან, რომელიც არსებობს ახალსა და კერძო განმარტებას შორის, რომლის მიხედვითაც ხილვას რომი კი არა, არამედ შეერთებული შტატები ამყარებს. პოზიცია, რომლის თანახმადაც The Great Controversy გამოთქმას „old world“ იყენებს წარსული ისტორიის განსასაზღვრად, არის „ვარაუდი და ბუნდოვნად ჩამოყალიბებული აზრი“ და წარმოადგენს იმ „მსჯელობის“ მაგალითს, „რომელიც მთლად საფუძვლიანი არ არის.“

მათ, ვინც ეს მონაკვეთი გამოიყენა თავიანთი ვარაუდის გასამყარებლად, თითქოს მილერიტები ცდებოდნენ, როცა რომს „შენი ერის მძარცველებად“ აღიარებდნენ, ქრისტიანული მოვალეობა ეკისრებათ, აღასრულონ იგი და საჯაროდ უარყონ თავიანთი მტკიცება, ვინაიდან იგი გრამატიკულადაც და ისტორიულადაც დაუცველია. ხოლო მათ, ვინც ამ დაპირისპირებაში განზე სხედან, გეკისრებათ პასუხისმგებლობა, სწორად გაყოთ ჭეშმარიტების სიტყვა, რადგან მოწოდებულნი ხართ იყოთ წინასწარმეტყველების შემსწავლელი პიროვნებანი და არა კაცის აზრის მიმდევარნი.

ადამიანები წმინდა წერილებს საკუთარი დაღუპვისათვის ამრუდებენ.

და ჩათვალეთ, რომ ჩვენი უფლის სულგრძელობა ხსნა; როგორც ჩვენმა საყვარელმა ძმამ, პავლემაც, მისთვის მინიჭებული სიბრძნის მიხედვით მოგწერათ თქვენ; ისევე როგორც თავის ყველა ეპისტოლეში, როდესაც მათში ამ საგნებზე ლაპარაკობს; რომლებშიც არის ზოგი რამ ძნელად გასაგები, რასაც უმეცარნი და არამტკიცენი ამრუდებენ, როგორც სხვა წერილებსაც, თავიანთივე დასაღუპად. ამიტომ თქვენ, საყვარელო, რაკი ეს წინასწარ იცით, გაფრთხილდით, რათა უკეთურთა ცდომილებით გატაცებულებმა თქვენც არ ჩამოვარდეთ თქვენი საკუთარი სიმტკიციდან. არამედ აღიზარდეთ მაღლში და ჩვენი უფლისა და მაცხოვრის, იესო ქრისტეს, შემეცნებაში. მას იყოს დიდება ახლაც და უკუნისამდე. ამინ. 2 პეტრე 3:15–18.

პეტრე აცხადებს, რომ სწორედ „უსწავლელნი და არამტკიცენი“ „ამახინჯებენ“ წმინდა წერილებს „საკუთარი დაღუპვისათვის“. ამ ფაქტთან თანხმობაშია და უაითის დის არაერთგზის გაფრთხილებაც, რომ ჩვენ თავად უნდა ვიკვლევდეთ. თუ არ ვასრულებთ

ჩვენს პასუხისმგებლობას, ვიყოთ წინასწარმეტყველების შემსწავლელები, ჩვენ თვითონვე განვსაზღვრავთ ჩვენს საკუთარ დაღუპვას.

შენი ხალხის მმართველნი ამყარებენ ხილვას, ხოლო სოლომონი აღნიშნავს, რომ სადაც ხილვა არ არის, იქ ერი ილუპება.

სადაც ხილვა არ არის, ხალხი ილუპება; ხოლო რჯულის დამცველი ნეტარია იგი. იგავნი 29:18.

„დაღუპვის“ ერთ-ერთი მნიშვნელობა არის გაშიშვლებულად ქცევა. იქ, სადაც ხილვის არასწორი გაგება არსებობს, იგი ეფუძნება იმ ფაქტს, რომ სიმბოლო, რომელიც ხილვას ამყარებს, ან არ არის გაგებული, ან არასწორად არის გაგებული. სოლომონის გაფრთხილებაში მათ შორის ყოფნა, ვინც ილუპებიან, ნიშნავს იმ სიშიშვლის დამკვიდრებას, რომელსაც წარმოადგენენ ლაოდინიკიელები, რომელნიც უფლის პირიდან იფურთხებიან მალე მოსალოდნელი საკვირაო კანონის დროს. რატომ უნდა მივიღოთ ისეთი შეხედულება, რომელიც ამახინჯებს და არასწორად წარმოაჩენს და უაითის კომენტარების ნათელ მნიშვნელობას ძველსა და ახალ სამყაროზე, და რომელიც უარყოფს მილერიტულ იდენტიფიკაციას, რომ სწორედ რომი ამყარებს ხილვას, რაც უშუალოდ იყო წარმოდგენილი 1843 წლის სქემაზე, რომელიც წარმოადგენს ადვენტიზმის ფუძემდებლურ ქეშმარიტებებს, და რომელიც არის ქრისტე, საუკუნეთა კლდე, რომელიც წარმოდგენილია საფუძვლების ყოველ წმიდა ილუსტრაციაში?

„მაგრამ ყოველი შენობა, რომელიც ღვთის სიტყვის გარდა სხვა საძირკველზეა აღმართული, დაეცემა. ვინც, ქრისტეს დღეებში მცხოვრები იუდეველების მსგავსად, ადამიანურ აზრებსა და შეხედულებებზე, ადამიანის მიერ გამოგონილ ფორმებსა და ცერემონიებზე, ანდა ნებისმიერ საქმეებზე, რომელთა შესრულებაც მას ქრისტეს მაღლისგან დამოუკიდებლად შეუძლია, აშენებს, იგი თავისი ხასიათის ნაგებობას მერყევ ქვიშაზე აღმართავს. ცდუნების მძვინვარე ქარიშხლები ქვიშიან საძირკველს წარიტაცებენ და მის სახლს დროის ნაპირებზე ნანგრევად დატოვებენ.“

„ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი, ... სამართალს გავავლებ საზომად და სიმართლეს — შვეულად; სეტყვა წალეკავს სიცრუის თავშესაფარს და წყლები გადაფარავს სამალავს.“ ესაია 28:16, 17.

„მაგრამ დღესაც წყალობა ევედრება ცოდვილს. ‘ჩემს სიცოცხლეს ვფიცავ, ამბობს უფალი ღმერთი, არა მაქვს სიამე ბოროტის სიკვდილით, არამედ იმით, რომ ბოროტი მოიქცეს თავისი გზიდან და იცოცხლოს; მობრუნდით, მობრუნდით თქვენი ბოროტი გზებიდან; რადგან რატომ უნდა მოკვდეთ?’ ეზეკიელი 33:11. ხმა, რომელიც დღეს მოუნანიებელს ელაპარაკება, არის მისი ხმა, ვინც გულის ტკივილით შეჰღაღადა, როცა თავისი სიყვარულის ქალაქს შეჰყურებდა: ‘ო, იერუსალიმ, იერუსალიმ, რომელმაც წინასწარმეტყველნი დახოცე და ჩაგქოლე შენთან მოვლინებულნი! რამდენჯერ ვინდომე შენი შვილების შეკრება, როგორც დედალი აგროვებს თავის წიწილებს ფრთებქვეშ, და თქვენ არ ინებეთ! აჰა, თქვენი სახლი თქვენვე გრჩებათ უკაცრიელი.’ ლუკა 13:34, 35, R.V. იერუსალიმში იესომ

იხილა იმ სამყაროს სიმბოლო, რომელმაც უარყო და შეურაცხყო მისი მადლი. ის ტიროდა, ო, ჯიუტო გულო, შენთვის! მაშინაც კი, როცა იესოს ცრემლები მთაზე იღვრებოდა, იერუსალიმს ჯერ კიდევ შეეძლო მონანიება და თავისი განკითხვის აცილება. მცირე ხანს ზეცის ძღვენი კვლავ ელოდა მის მიერ მიღებას. ასევე, ო, გულო, ქრისტე შენც ჯერ კიდევ სიყვარულის ხმით გელაპარაკება: 'აჰა, კართან ვდგავარ და ვაკაკუნებ; თუ ვინმე მოისმენს ჩემს ხმას და გააღებს კარს, შევალ მასთან და ვივახშმებ მასთან, და ისიც ჩემთან.' 'აჰა, ახლაა შეწყნარებული ჟამი; აჰა, ახლაა ხსნის დღე.' გამოცხადება 3:20; 2 კორინთელთა 6:2.“

„თქვენ, ვინც თქვენს იმედს საკუთარ თავზე ამყარებთ, ქვიშაზე აშენებთ. მაგრამ ჯერ კიდევ არ არის გვიან მოსალოდნელი დაღუპვისგან თავის დასაღწევად. ვიდრე ქარიშხალი ამოვარდებოდეს, გაექეცით მტკიცე საძირკველს. „ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე ვდებ სიონში საძირკვლად ქვას, გამოცდილ ქვას, ძვირფას კუთხის ქვას, მტკიცე საძირკველისას; მორწმუნე არ იჩქარებს.“ „მომხედეთ მე და გადარჩებით, ქვეყნის ყოველ კიდეზე, რადგან მე ვარ ღმერთი და სხვა არავინ არის.“ „ნუ გეშინია, რადგან მე შენთანა ვარ; ნუ შედრკები, რადგან მე ვარ შენი ღმერთი; მე გაგაძლიერებ; ჭეშმარიტად, მე შეგეწევი; ჭეშმარიტად, მე დაგიჭერ ჩემი სიმაღლის მარჯვენით.“ „არ შერცხვებით და არ შეძრწუნდებით უკუნიითი უკუნისამდე.“ ესაია 28:16, R.V.; 45:22; 41:10; 45:17.“ *Thoughts from the Mount of Blessing*, 150–152.

ჩვენ ამ შესწავლას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.